

עפ"ג 19483/04/21 - פתחי סאלח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת שירלי רנר
המערער
פתחי סאלח
ע"י ב"כ עו"ד אוסאמה חלבי
נגד
מדינת ישראל
המשיבה
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט אביחי דורון) מיום 14.3.21 שניתן
בת"פ 24315-12-18.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בגניבת רכב (שתי עבירות), סיוע לגניבת רכב (שתי עבירות), קשירת קשר לעשות פשע (ארבע עבירות) והסתייעות ברכב לעבור עבירה (ארבע עבירות). המערער נדון ל-22 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו, 7 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 1,000 ₪ ופיצוי בסך 1,000 לכל אחד מארבעת המתלוננים. הערעור מופנה כנגד חומרת עונש המאסר בפועל.

2. ואלה המעשים: בתקופה שבין 26.11.19 לבין 3.12.19, קשר המערער קשר עם שני אחרים, תושבי האזור ללא אישורי כניסה לישראל, לגנוב רכבים. בארבע הזדמנויות שונות הגיעו השלושה לשכונות בירושלים, פרצו כלי רכב בכך ששברו את שמשת החלון המשולש האחורי ונכנסו לרכבים, הניעו אותם ונמלטו מהמקום.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר להטיל על המערער עונש מאסר בעבודות שירות חלף המאסר בפועל שהוטל עליו, וזאת בנוסף לשאר העונשים שהוטלו על המערער. לחלופין, ב"כ המערער עותר לקיצור משמעותי של תקופת המאסר בפועל. נטען, כי יש לקבל את המלצת שירות המבחן להטיל על המערער עונש מאסר בעבודות שירות, ולהתחשב

בנסיבות הבאות: המערער היה כבן 21 בעת ביצוע העבירות; חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות; יציבות תעסוקתית והיותו של המערער מפרנס יחיד למשפחתו הגרעינית המונה כיום אישה ושני ילדים; המערער הודה בחקירתו במשטרה והביא לחיסכון משמעותי בזמן שיפוטי; המערער לקח אחריות בפני שירות המבחן והביע חרטה בפני בית המשפט; הוא שיתף פעולה עם שירות המבחן והביע רצון להשתלב במסגרת שיקומית. עוד נטען, כי יש לאבחן בין המערער לבין שותפיו, תושבי האזור, שהורשעו בארבע עבירות נוספות של כניסה לישראל שלא כדין ועונשם נגזר מספר חודשים לאחר מועד ביצוע העבירות, בעוד שהמערער השתחרר לאחר כשלושה חודשים, ובמשך כשנתיים בהן היה משוחרר הוכיח עצמו באופן חיובי, ולמעשה השתקם באופן עצמאי לאחר ששירות המבחן נכשל במציאת קבוצה טיפולית עבורו. עוד נטען, כי יש להתחשב בכך שהמערער שהה במעצר בית מלא וחלקי במשך תקופה העולה על שנתיים וחודש ללא כל הפרה. הוסף, כי בית משפט קמא טעה בכך שלא הביא במניין שיקוליו נסיבות כגון חלוף הזמן ושיקום במשך שנתיים וחצי. לטענת ב"כ המערער, לא היה מקום להשוות את המערער לשני שותפיו. לטענתו, לא תצמח תועלת כל בשליחתו של המערער למאסר בעת הזו - המערער השתקם לבדו לאחר שלא הוצעה לו תכנית.

ב"כ המשיבה טענה מנגד, כי בשאלת השיקום המערער מתעלם מנקודות בעייתיות שעלו בתסקירים. לדבריה, ההתרשמות לאו דווקא הייתה חיובית כמפורט בהם, ולא הומלץ על שיקום מוחשי, אלא על ענישה קונקרטי. נטען, כי העונש שהוטל לא קשור למסגרת השיקומית. בית משפט קמא הלך כברת דרך לקראת המערער, ואף השווה את עונשו לעונשם של השותפים, אף שלמערער עבר רלבנטי. נבחנו שיקולים רלבנטיים ולא נמצאה חריגה או סטייה מהותיים המחייבים התערבות ערכאת ערעור והעונש הולם החלטות אחרות בעניינים דומים

מכל אלה, יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקירי שירות המבחן שנערכו בעניינו של המערער עולה, כי הוא כבן 23 שנים, נשוי ואב לשני ילדים. הוא לקח אחריות מילולית למיוחס לו וביטא חרטה, אך שירות המבחן התרשם כי אינו ער באופן מעמיק למשמעות בחירותיו ולחלקו בביצוע המיוחס לו, תוך שמסליך את ביצוע המיוחס לו על גורמי חוץ. עוד התרשם שירות המבחן, כי בבסיס העבירות עמד מניע להשיג כסף קל, חבירה לחברה שולית ואופי ילדותי. הומלץ להטיל על המערער עונש מאסר בעבודות שירות ומאסר מותנה, וכן צו מבחן למשך שנה.

דין

5. דין הערעור להידחות.

כלל הוא, כי ערכאת הערעור אינה גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה

הדיונית, והתערבותה בעונשים שנגזרו שמורה למקרים חריגים בלבד, בהם נפלה טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות, הואיל ולא נפלה כל טעות מהותית בגזר הדין.

6. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, הבעת חרטה וגילו הצעיר. עם זאת, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע בתוך תקופה קצרה בת כשבוע ימים, באופן חוזר ונשנה, שיטתי, בצוותא ולאחר תכנון. כמו כן, מתסקיר שירות המבחן עולה כי המערער אינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו ועמדתו קורבנית ומטשטשת. לכך יש להוסיף, כי המערער הוא היחיד מבין בני החבורה שיש לו רישום פלילי קודם, ומדובר בעבירה ממין העניין. שותפיו של המערער לביצוע העבירות נדונו בנפרד לעונשים של 22 ו-23 חודשים. בית משפט קמא נתן בפסיקתו משקל לכלל בדבר אחידות הענישה, ובדין עשה כן. העובדה שבמועד שנגזר דינם של השותפים הם היו נתונים במעצר, בעוד שבמועד בו נגזר דינו של המערער הוא היה משוחרר, אינה יכולה להביא לפערים כה גדולים בענישה, כפי שמציע הסניגור.

לפיכך, לנוכח כל האמור, העונשים שבית משפט קמא קבע מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 17/10/21 עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן.

ניתן היום, ח' בתשרי, תשפ"ב, 14 בספטמבר, 2021, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

אריה רומנוב, שופט

השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד